

32005L0056

L 310/1

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

23.11.2005

DIRECTIVA 2005/56/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 26 octombrie 2005
privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 44,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Sunt necesare cooperarea și asocierea între societăți comerciale pe acțiuni din diferitele state membre. Cu toate acestea, fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni întâmpină numeroase dificultăți legislative și administrative în cadrul Comunității. Prin urmare, în scopul realizării și funcționării pieței unice, este necesară stabilirea unor dispoziții comunitare pentru facilitarea efectuării de fuziuni transfrontaliere între diverse forme de societăți comerciale pe acțiuni reglementate în dreptul diferitelor state membre.

(2) Prezenta directivă facilitează fuziunea transfrontalieră a societăților comerciale pe acțiuni definite de prezenta directivă. Legislațiile statelor membre trebuie să permită fuziunea transfrontalieră a unei societăți comerciale pe acțiuni de drept intern cu o societate comerciale pe acțiuni dintr-un alt stat membru, în cazul în care dreptul intern al statelor membre respective permite fuziuni între aceste forme de societăți comerciale.

(3) În scopul facilitării operațiunilor de fuziune transfrontalieră, ar trebui să se prevadă că, cu excepția existenței unor dispoziții contrare ale prezentei directive, fiecare societate comercială participantă la o fuziune transfrontalieră, precum și fiecare țară terță interesată se supun dispozițiilor și formalităților dreptului intern care s-ar aplica unei fuziuni de drept intern. Nici una dintre dispozițiile și formalitățile dreptului intern la care face trimitere prezenta directivă nu ar trebui să introducă restricții privind libertatea de stabilire sau libera circulație a capitalurilor, cu excepția cazurilor în care acestea pot fi justificate în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, în special de cerințele de interes general, și atunci când sunt atât necesare, cât și proporționale cu realizarea unor asemenea cerințe majore.

(4) Proiectul comun de fuziune transfrontalieră trebuie să cuprindă aceleași condiții pentru fiecare dintre societățile comerciale în cauză din diferitele state membre. Este necesar să se precizeze conținutul minim al acestui proiect comun de condiții, societățile fiind libere să cadă de acord asupra altor elemente.

(5) În scopul protecției intereselor asociațiilor și ale terților, atât proiectul comun de fuziune transfrontalieră, precum și realizarea fuziunii transfrontaliere trebuie să facă obiectul unei publicități, prin intermediul unei înscrieri în registrul public corespunzător.

(6) Legislațiile tuturor statelor membre ar trebui să prevadă elaborarea, la nivel național, a unui raport asupra proiectului comun de fuziune transfrontalieră de către unul sau mai mulți experți, în numele fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează. Pentru limitarea costurilor experților în cadrul unei fuziuni transfrontaliere, ar trebui să se prevadă posibilitatea redactării unui singur raport destinat tuturor asociațiilor societăților participante la o operațiune de fuziune transfrontalieră. Proiectul comun privind condițiile unei fuziuni transfrontaliere se aprobă de către adunarea generală a fiecăreia dintre aceste societăți comerciale.

⁽¹⁾ JO C 117, 30.4.2004, p. 43.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 10 mai 2005 (nepublicat în Jurnalul Oficial până la această dată) și Decizia Consiliului din 19 septembrie 2005.

- (7) În scopul facilitării operațiunilor de fuziune transfrontalieră, ar trebui să se prevadă ca monitorizarea realizării și legalității procesului decizional din fiecare societate care fuzionează să fie efectuată de autoritatea națională competentă pentru fiecare dintre aceste societăți, în timp ce monitorizarea realizării și legalității fuziunii transfrontaliere să fie efectuată de autoritatea națională competentă pentru societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere. Autoritatea națională în cauză poate fi o instanță judecătorească, un notar sau o altă autoritate competentă numită de statul membru respectiv. De asemenea, ar trebui să fie precizat dreptul intern în temeiul căreia se stabilește data de la care fuziunea transfrontalieră produce efecte, acesta fiind dreptul sub incidența căruia se află societatea rezultată din fuziunea transfrontalieră.
- (8) În scopul protejării intereselor asociațiilor și ale terților, ar trebui să fie precizate efectele juridice ale fuziunii transfrontaliere, făcându-se o distincție între cazul în care societatea care rezultă din fuziunea transfrontalieră este o societate absorbantă sau o societate nouă. În scopul securității juridice, ar trebui ca după data intrării în vigoare a unei fuziuni transfrontaliere să nu mai fie posibilă declararea acesteia ca fiind nulă de drept.
- (9) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării legislației privind controlul concentrărilor între întreprinderi, atât la nivel comunitar, prin Regulamentul (CE) nr. 139/2004 ⁽¹⁾, cât și la nivelul statelor membre.
- (10) Prezenta directivă nu afectează legislația comunitară care reglementează intermediarii de credite și alte întreprinderi financiare și nici normele interne elaborate sau instituite în temeiul legislației comunitare în cauză.
- (11) Prezenta directivă nu aduce atingere legislației unui stat membru care solicită informații referitoare la sediul administrației centrale sau la sediul principal propus pentru societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.
- (12) Drepturile salariaților, altele decât drepturile de participare, ar trebui să rămână sub incidența dispozițiilor de drept intern menționate de Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind concedierile colective ⁽²⁾, Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de unități ⁽³⁾, Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană ⁽⁴⁾ și de Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară ⁽⁵⁾.
- (13) În cazul în care salariații au drepturi de participare la una dintre societățile comerciale care fuzionează în condițiile stabilite de prezenta directivă și în cazul în care dreptul intern al statului membru în care își are sediul social societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere nu prevede același nivel de participare ca cel aplicat în societățile respective care fuzionează, inclusiv în comiteele consiliului de supraveghere care au putere de decizie, sau nu prevede posibilitatea de a exercita aceleași drepturi pentru salariații unităților care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere, trebuie să fie reglementate participarea salariaților la societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și implicarea acestora în stabilirea drepturilor respective. În acest scop, principiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) ⁽⁶⁾ și de Directiva 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor ⁽⁷⁾ trebuie să servească drept bază, însă sub rezerva modificărilor considerate necesare, deoarece societatea care rezultă în urma fuziunii se va supune dreptului intern al statului membru în care își are sediul social. În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/86/CE, statele membre pot deschide rapid negocieri, în temeiul articolului 16 din prezenta directivă, în scopul evitării unei întârzieri inutile a fuziunilor.
- (14) În scopul stabilirii nivelului de participare a salariaților la societățile respective care fuzionează, ar trebui să se țină seama și de proporția reprezentanților salariaților în cadrul membrilor grupului de conducere care gestionează unitățile,

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor între întreprinderi (Regulamentul CE privind fuziunile) (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

⁽²⁾ JO L 225, 12.8.1998, p. 16.

⁽³⁾ JO L 82, 22.3.2001, p. 16.

⁽⁴⁾ JO L 80, 23.3.2002, p. 29.

⁽⁵⁾ JO L 254, 30.9.1994, p. 64. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/74/CE (JO L 10, 16.1.1998, p. 22).

⁽⁶⁾ JO L 294, 10.11.2001, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 885/2004 (JO L 168, 1.5.2004, p. 1).

⁽⁷⁾ JO L 294, 10.11.2001, p. 22.

având ca sarcină atingerea obiectivelor de profit ale societăților, cu condiția existenței unei reprezentări a salariaților.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

(15) Deoarece obiectivul acțiunii propuse, și anume stabilirea reglementărilor cu elemente comune aplicabile la nivel transnațional, nu poate fi realizat în suficientă măsură de către statele membre și, prin urmare, datorită anvergurii și impactului acțiunii propuse, poate fi mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

(16) În conformitate cu alineatul (34) din Acordul interinstituțional privind îmbunătățirea legiferării⁽¹⁾, statele membre ar trebui să fie încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, tabele proprii care să illustreze, în măsura posibilului, corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și pe care să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezenta directivă se aplică fuziunilor de societăți comerciale pe acțiuni constituite în conformitate cu dreptul unui stat membru și care își au sediul social, administrația centrală sau sediul principal în interiorul Comunității, cu condiția ca cel puțin două dintre ele să fie reglementate de dreptul unor state membre diferite (denumite în continuare fuziuni transfrontaliere).

1. „societate comercială pe acțiuni”, denumită în continuare „societate comercială”, înseamnă:

- (a) o societate precum cea menționată la articolul 1 din Directiva 68/151/CEE⁽²⁾ sau
- (b) o societate cu capital social și personalitate juridică, care posedă active separate numai pentru plata datoriilor și care prin dreptul intern se supune condițiilor referitoare la garanții prevăzute de Directiva 68/151/CEE, în scopul protecției intereselor asociaților și ale terților;

2. „fuziune” înseamnă o operațiune prin care:

- (a) una sau multe societăți comerciale care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, își transferă toate activele și pasivele unei alte societăți existente, societatea absorbantă, în schimbul emiterii către asociați a unor titluri de valoare sau acțiuni reprezentând capitalul celeilalte societăți și, după caz, prin efectuarea unei plăți în numerar care nu depășește 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acțiunilor respective sau
- (b) două sau multe societăți comerciale care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, își transferă toate activele și pasivele unei societăți pe care o constituie, noua societate, în schimbul emiterii către asociați a unor titluri de valoare sau acțiuni reprezentând capitalul acestei noi societăți și, după caz, prin efectuarea unei plăți în numerar care nu depășește 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acțiunilor respective sau
- (c) o societate comercială care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, își transferă toate activele și pasivele către societatea care deține toate titlurile de valoare sau acțiunile reprezentând capitalul său.

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽²⁾ Prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre pentru protecția intereselor membrilor și ale terților, în sensul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 65, 14.3.1968, p. 8). Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

Articolul 3

Alte dispoziții privind domeniul de aplicare

(1) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (2), prezenta directivă se aplică, de asemenea, fuziunilor transfrontaliere, în cazul în care dreptul cel puțin unuia dintre statele membre implicate permite ca plata în numerar menționată la articolul 2 alineatul (2) literele (a) și (b) să depășească 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acțiunilor reprezentând capitalul societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.

(2) Statele membre pot decide să nu aplice prezenta directivă fuziunilor transfrontaliere la care participă o societate cooperativă, chiar și în cazurile în care aceasta din urmă corespunde definiției de „societate comercială pe acțiuni” prevăzute la articolul 2 alineatul (1).

(3) Prezenta directivă nu se aplică fuziunilor transfrontaliere la care participă o societate al cărui obiect de activitate este plasamentul colectiv de capitaluri furnizate de către public, care funcționează pe principiul repartizării riscurilor și ale cărei acțiuni sunt răscumpărate sau rambursate, în mod direct sau indirect, din activele acestei societăți, la cererea acționarilor. Măsurile luate de societatea respectivă pentru a se asigura că valoarea bursieră a acțiunilor sale nu variază semnificativ față de valoarea netă a activelor sunt considerate ca fiind echivalente cu o răscumpărare sau rambursare.

Articolul 4

Condiții privind fuziunile transfrontaliere

- (1) Cu excepția unor dispoziții contrare ale prezentei directive,
- (a) fuziunile transfrontaliere sunt posibile numai între formele de societăți care pot fuziona în temeiul dreptului intern al statelor membre în cauză și
- (b) o societate care participă la o fuziune transfrontalieră trebuie să respecte dispozițiile și formalitățile dreptului intern a căreia i se supune. În cazul în care dreptul unui stat membru permite autorităților sale naționale să se opună unei anumite fuziuni interne, din motive de interes public, dreptul respectivă se aplică, de asemenea, unei fuziuni transfrontaliere, în cazul în care cel puțin una dintre societățile care fuzionează se supune dreptului statului membru respectiv. Această dispoziție nu se aplică, în măsura în care este aplicabil articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004.
- (2) Dispozițiile și formalitățile menționate la alineatul (1) litera (b) se referă în special la procesul decizional referitor la fuziune și, luând în considerare natura transfrontalieră a fuziunii, la protecția creditorilor societăților care fuzionează, a titularilor de creanțe și

a titularilor de titluri de valoare sau acțiuni, precum și a salariaților în ceea ce privește alte drepturi decât cele reglementate la articolul 16. Un stat membru poate adopta, în cazul societăților care participă la o fuziune transfrontalieră și se supun dreptului acestuia, dispoziții destinate asigurării unei protecții adecvate a membrilor minoritari care s-au opus fuziunii transfrontaliere.

Articolul 5

Proiect comun de fuziune transfrontalieră

Organul de conducere sau administrativ al fiecăreia dintre societățile care fuzionează elaborează un proiect comun de fuziune transfrontalieră. Acest proiect trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- (a) forma, denumirea și sediul social al societăților care fuzionează și cele propuse pentru societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (b) raportul aplicabil schimbului titlurilor de valoare sau acțiunilor care reprezintă capitalul societății și valoarea oricărei plăți în numerar;
- (c) modalitățile de distribuire a titlurilor de valoare sau acțiunilor reprezentând capitalul societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (d) posibilele repercusiuni ale fuziunii transfrontaliere asupra forței de muncă;
- (e) data începând cu care deținerea titlurilor de valoare sau a acțiunilor care reprezintă capitalul societății dau dreptul deținătorilor să participe la profit, precum și toate condițiile speciale care afectează acest drept;
- (f) data începând cu care tranzacțiile societăților care fuzionează sunt tratate din punct de vedere contabil ca aparținând societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (g) drepturile acordate de societatea care rezultă în urma tranzacției transfrontaliere membrilor care se bucură de drepturi speciale sau deținătorilor de titluri de valoare, altele decât acțiuni reprezentând capitalul societății sau măsurile propuse cu privire la aceștia;
- (h) toate avantajele speciale acordate experților care examinează proiectul comun privind condițiile tranzacției transfrontaliere sau membrilor organelor administrative, de conducere, de supraveghere sau de control ale societăților care fuzionează;
- (i) statutul societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (j) după caz, informații privind procedurile de stabilire, în temeiul articolului 16, a modalităților de participare a salariaților la definirea drepturilor de participare ale acestora la societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;

- (k) informații privind evaluarea activelor și pasivelor care sunt transferate societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (l) datele din contabilitatea societăților care fuzionează, utilizate pentru stabilirea condițiilor fuziunii transfrontaliere.

Articolul 6

Publicare

- (1) Proiectul comun de fuziune transfrontalieră se publică în modalitatea prevăzută de dreptul fiecărui stat membru, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE pentru fiecare dintre societățile care fuzionează, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care trebuie să decidă în acest sens.
- (2) Pentru fiecare dintre societățile care fuzionează și sub rezerva cerințelor suplimentare impuse de statul membru căreia i se supune societatea în cauză, în buletinul național al fiecăreia dintre statele membre respective se publică următoarele informații:
  - (a) forma, denumirea și sediul social al fiecăreia dintre societățile care fuzionează;
  - (b) registrul la care au fost depuse documentele menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 68/151/CEE pentru fiecare dintre societățile care fuzionează, precum și numărul de înscriere în registru;
  - (c) o indicație, pentru fiecare din societățile care fuzionează, privind modalitățile de exercitare a drepturilor creditorilor și, după caz, ale tuturor membrilor minoritari ai societăților care fuzionează, precum și adresa la care se pot obține informații complete și gratuite privind aceste modalități.

Articolul 7

Raportul organului de conducere sau administrativ

Organul de conducere sau administrativ al fiecăreia dintre societățile care fuzionează întocmește un raport destinat membrilor, care explică și justifică aspectele juridice și economice ale fuziunii transfrontaliere și care explică implicațiile fuziunii transfrontaliere pentru asociați, creditori și salariați.

Raportul este pus la dispoziția asociaților și a reprezentanților salariaților sau, în absența unor astfel de reprezentanți, a salariaților înșiși, până la împlinirea unui termen de o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 9.

În cazul în care organul de conducere sau administrativ al oricăreia dintre societățile care fuzionează primește, în timp util, un aviz din partea reprezentanților salariaților acestora, în temeiul dreptului intern, avizul respectiv se anexează la raport.

Articolul 8

Raportul expertului independent

- (1) Pentru fiecare societate care fuzionează se elaborează un raport de către un expert independent, destinat asociaților, care este pus la dispoziție cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 9. În funcție de dreptul fiecărui stat membru, acești experți pot fi persoane fizice sau juridice.
- (2) Ca o alternativă la experții care activează în numele fiecăreia dintre societățile care fuzionează, unul sau mai mulți experți independenți, desemnați în acest scop, la cererea comună a societăților, de către o autoritate judiciară sau administrativă din statul membru al uneia din societățile care fuzionează sau al societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere sau care sunt autorizați de această autoritate, pot examina proiectul comun de fuziune transfrontalieră și elabora un raport unic, în scris, destinat tuturor membrilor.
- (3) Raportul experților trebuie să includă cel puțin informațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 78/855/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1978 privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni ⁽¹⁾. Experții au dreptul de a obține din partea fiecăreia dintre societățile care fuzionează toate informațiile pe care le consideră necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor.
- (4) În cazul în care toți membrii fiecăreia dintre societățile participante la fuziune decid astfel, nu se va solicita nici o examinare de către experți independenți a proiectului comun de fuziune transfrontalieră și nici un raport al experților.

Articolul 9

Aprobarea de către adunarea generală

- (1) După luarea la cunoștință a rapoartelor menționate la articolele 7 și 8, adunarea generală a fiecăreia dintre societățile care fuzionează decide în legătură cu aprobarea proiectului comun de fuziune transfrontalieră.

⁽¹⁾ JO L 295, 20.10.1978, p. 36. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(2) Adunarea generală a fiecăreia dintre societățile care fuzionează își poate rezerva dreptul de a condiționa realizarea fuziunii transfrontaliere de ratificarea expresă a modalităților decise cu privire la participarea salariaților la societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.

(3) Legislația unui stat membru poate să nu impună aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății absorbante, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 8 din Directiva 78/855/CEE.

Articolul 10

Certificat prealabil fuziunii

(1) Fiecare stat membru desemnează instanța judecătorească, notarul sau o altă autoritate competentă să controleze legalitatea fuziunii transfrontaliere în ceea ce privește partea de procedură referitoare la fiecare societate care fuzionează, supusă dreptului intern.

(2) În fiecare stat membru în cauză, autoritatea menționată la alineatul (1) eliberează de îndată fiecărei societăți care fuzionează, supusă dreptului intern al statului respectiv, un certificat care atestă în mod incontestabil îndeplinirea corectă a actelor și formalităților prealabile fuziunii.

(3) În cazul în care dreptul statului membru care reglementează societatea care fuzionează prevede o procedură de control și modificare a raportului aplicabil schimbului de titluri de valoare sau acțiuni, sau o procedură de efectuare de plăți compensatorii către membrii minoritari, fără împiedicarea înregistrării fuziunii transfrontaliere, această procedură se aplică numai în cazul în care celelalte societăți care fuzionează și care sunt situate în state membre în care nu este prevăzută o asemenea procedură acceptă în mod explicit, atunci când aprobă proiectul de fuziune transfrontalieră în conformitate cu articolul 9 alineatul (1), posibilitatea ca asociații societății care fuzionează să recurgă la procedura respectivă, care urmează să fie inițiată înaintea instanței judecătorești competente pentru societatea care fuzionează. În astfel de cazuri, autoritatea menționată la alineatul (1) poate elibera certificatul prevăzut la alineatul (2), chiar în cazul în care procedura respectivă a început deja. Cu toate acestea, certificatul trebuie să indice că procedura este în curs. Decizia emisă pe baza procedurii este obligatorie pentru societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și pentru toți asociații acesteia.

Articolul 11

Controlul legalității fuziunii transfrontaliere

(1) Fiecare stat membru desemnează instanța judecătorească, notarul sau o altă autoritate competentă să controleze legalitatea

fuziunii transfrontaliere în ceea ce privește partea de procedură referitoare la realizarea fuziunii transfrontaliere și, după caz, formarea unei societăți noi în urma fuziunii transfrontaliere, în cazul în care societatea creată prin fuziunea transfrontalieră este supusă dreptului său intern. Autoritatea menționată se asigură, în special, că societățile care fuzionează au aprobat proiectul comun de fuziune transfrontalieră în aceleași condiții și, după caz, că modalitățile referitoare la participarea salariaților au fost stabilite în conformitate cu articolul 16.

(2) În acest scop, fiecare societate care fuzionează prezintă autorității menționate la alineatul (1) certificatul menționat la articolul 10 alineatul (2) în termen de șase luni de la eliberarea acestuia, împreună cu proiectul comun de fuziune transfrontalieră aprobat de adunarea generală menționată la articolul 9.

Articolul 12

Intrarea în vigoare a fuziunii transfrontaliere

Dreptul statului membru sub incidența căruia se află societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere stabilește data începând cu care fuziunea transfrontalieră produce efecte. Data respectivă trebuie să fie ulterioară efectuării controlului menționat la articolul 11.

Articolul 13

Înmatriculare

Dreptul fiecăruia dintre statele membre sub incidența căruia se află societățile care fuzionează stabilește pentru teritoriul statului respectiv modalitățile, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE, de publicare a realizării fuziunii transfrontaliere în registrul public la care societățile trebuie să-și depună documentele.

Registrul de înmatriculare a societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere notifică de îndată intrarea în vigoare a acesteia în registrul în care fiecare societate trebuie să depună documentele. Radierea vechii înmatriculări se efectuează, după caz, la primirea notificării, dar nu înainte de aceasta.

Articolul 14

Efectele fuziunii transfrontaliere

(1) Fuziunea transfrontalieră realizată în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) literele (a) și (c) produce următoarele efecte începând cu data menționată la articolul 12:

(a) toate activele și pasivele societății absorbite se transferă societății absorbante;

(b) asociații societății absorbite devin asociații societății absorbante;

(c) societatea absorbită își încetează existența.

(2) Fuziunea transfrontalieră realizată în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (b) produce următoarele efecte începând cu data menționată la articolul 12:

(a) toate activele și pasivele societăților care fuzionează se transferă noii societăți;

(b) asociații societăților care fuzionează devin asociații noii societăți;

(c) societățile care fuzionează își încetează existența.

(3) În cazul în care dreptul statelor membre impune, în ce privește fuziunea transfrontalieră a societăților reglementate de prezenta directivă, îndeplinirea unor formalități speciale, pentru opozabilitatea față de terți, înainte de transferul anumitor active, drepturi și obligații de către societățile care fuzionează, formalitățile respective sunt îndeplinite de societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.

(4) Drepturile și obligațiile societăților care fuzionează, care decurg din contractele de muncă sau din relațiile de muncă și care există la data intrării în vigoare a fuziunii transfrontaliere, se transferă, datorită intrării în vigoare a acestei fuziuni transfrontaliere, societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere la data intrării în vigoare a acesteia.

(5) Nici una dintre acțiunile societății absorbante nu poate fi schimbată cu acțiuni la societatea absorbită deținute:

(a) fie de către societatea absorbantă sau de către o persoană care acționează în nume propriu, dar pentru societatea respectivă;

(b) fie de către societatea absorbită sau de către o persoană care acționează în nume propriu, dar pentru societatea respectivă.

Articolul 15

Formalități simplificate

(1) În cazul în care fuziunea transfrontalieră prin absorbție este realizată de o societate care deține toate acțiunile și alte titluri de valoare care conferă dreptul de vot în adunările generale ale societății sau ale societăților absorbite:

— articolul 5 literele (b), (c) și (e), articolul 8 și articolul 14 alineatul (1) litera (b) nu se aplică,

— articolul 9 alineatul (1) nu se aplică societății sau societăților absorbite.

(2) În cazul în care fuziunea transfrontalieră prin absorbție este realizată de o societate care deține 90 % sau mai mult, dar nu toate acțiunile și alte titluri de valoare care conferă dreptul de vot în adunările generale ale societății sau ale societăților absorbite, rapoartele expertului sau experților independenți și documentele necesare controlului sunt necesare numai în măsura în care dreptul intern care reglementează fie societatea absorbantă, fie societatea absorbită prevede astfel.

Articolul 16

Participarea salariaților

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), societatea care rezultă din fuziunea transfrontalieră se supune normelor în vigoare privind participarea salariaților, în cazul în care acestea există, ale statului membru în care își are sediul social.

(2) Cu toate acestea, normele în vigoare privind participarea salariaților, în cazul în care acestea există, ale statului membru în care societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere își are sediul social nu se aplică, în cazul în care, în conformitate cu articolul 6, cel puțin una dintre societățile care fuzionează are, în perioada de șase luni care precede publicarea proiectului de fuziune transfrontalieră, un număr mediu de salariați mai mare de cinci sute și funcționează pe baza unui sistem de participare a salariaților, în sensul articolului 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE, sau în cazul în care legislația națională aplicabilă societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere:

(a) nu prevede cel puțin același nivel de participare a salariaților precum cel practicat de societățile respective care fuzionează, măsurat în funcție de proporția reprezentanților salariaților față de numărul membrilor organului administrativ sau de supraveghere sau ai comitetelor acestora sau ai grupului de conducere care gestionează unitățile de profit ale societății, sub rezerva existenței unei reprezentări a salariaților, sau

(b) nu prevede, pentru salariații unităților societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere, situate în alte state membre, același drept de a-și exercita drepturile de participare precum salariații din statul membru în care societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere își are sediul social.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2), participarea salariaților la societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și implicarea lor în stabilirea acestor drepturi se reglementează de către statele membre, *mutatis mutandis* și sub rezerva alineatelor (4)-(7) de mai jos, în conformitate cu principiile și procedurile prevăzute la articolul 12 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 și cu următoarele dispoziții ale Directivei 2001/86/CE:

(a) articolul 3 alineatele (1), (2) și (3), alineatul (4) primul paragraf prima liniuță și al doilea paragraf, alineatele (5) și (7);

(b) articolul 4 alineatul (1), alineatul (2) literele (a), (g) și (h) și alineatul (3);

(c) articolul 5;

(d) articolul 6;

(e) articolul 7 alineatul (1), alineatul (2) primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf și alineatul (3). Cu toate acestea, în sensul prezentei directive, procentele prevăzute la articolul 7 alineatul (2) primul paragraf litera (b) din Directiva 2001/86/CE pentru aplicarea normelor standard cuprinse în partea 3 a anexei la directiva respectivă se măresc de la 25 % la 33 1/3 %;

(f) articolele 8, 10 și 12;

(g) articolul 13 alineatul (4);

(h) anexă partea 3 litera (b).

(4) Atunci când reglementează principiile și procedurile menționate la alineatul (3), statele membre:

(a) acordă organelor competente ale societăților care fuzionează dreptul de a alege, fără o negociere prealabilă, între a se supune în mod direct normelor standard de participare menționate la alineatul (3) litera (h), în conformitate cu legislația statului membru în care societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere își are sediul social, sau să respecte aceste norme începând cu data înregistrării;

(b) acordă organului special de negociere dreptul de a decide, cu o majoritate de două treimi a membrilor săi care reprezintă cel puțin două treimi dintre salariați, inclusiv voturile membrilor care reprezintă salariații din cel puțin două state membre diferite, de a nu iniția negocieri sau de a încheia negocieri deja inițiate și de a se baza pe normele de participare în vigoare în statul membru în care societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere urmează să-și stabilească sediul social;

(c) pot, în cazul în care, după negocieri prealabile, se aplică normele standard de participare și fără a aduce atingere acestor norme, să stabilească limitarea proporției de reprezentanți ai salariaților în cadrul organului administrativ al societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere. Cu toate acestea, în cazul în care într-una dintre societățile care fuzionează reprezentanții salariaților au constituit cel puțin o treime din consiliul de administrație sau de supraveghere, este posibil ca limitarea să nu aibă niciodată drept rezultat o proporție a reprezentanților salariaților în organul administrativ mai mică de o treime.

(5) Extinderea drepturilor de participare la salariații societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și care lucrează în alte state membre, prevăzută la alineatul (2) litera (b), nu implică nici o obligație pentru statele membre care optează să procedeze astfel de a lua în considerare salariații respectivi la calculul mărimii pragurilor forței de muncă care conferă drepturi de participare în temeiul dreptului intern.

(6) Atunci când cel puțin una dintre societățile care fuzionează funcționează pe baza sistemului de participare a salariaților și societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere urmează să fie reglementată de un asemenea sistem, în conformitate cu normele menționate la alineatul (2), societatea respectivă este obligată să adopte o formă juridică care să permită exercitarea drepturilor de participare.

(7) Atunci când societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere funcționează pe baza unui sistem de participare a salariaților, societatea respectivă este obligată să ia măsuri care să asigure protecția drepturilor de participare a salariaților, în eventualitatea unor fuziuni de drept intern ulterioare, pentru o perioadă de trei ani de la intrarea în vigoare a fuziunii transfrontaliere, prin aplicarea *mutatis mutandis* a normelor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 17

Validitate

Fuziunea transfrontalieră care intră în vigoare în conformitate cu articolul 12 nu poate fi declarată nulă de drept.

*Articolul 18***Revizuire**

După cinci ani de la data prevăzută la articolul 19 primul paragraf, Comisia revizuieste prezenta directivă pe baza experienței dobândite în aplicarea acesteia și, în cazul în care este necesar, propune modificarea ei.

*Articolul 19***Transpunere**

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 15 decembrie 2007.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

*Articolul 20***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 21***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 26 octombrie 2005.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BORRELL FONTELLES

Pentru Consiliu

Președintele

D. ALEXANDER
